

Η Δ' Στάση Χαιρετισμών στο Ιερό παλλάδιο του Ποντιακού Ελληνισμού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το απόγευμα της Παρασκευής, 20ης Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Δ' Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου.

Στην Ιερά Ακολουθία, που μεταδόθηκε απευθείας από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, παρευρέθηκε ο πρόεδρος του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Γεώργιος Τανιμανίδης, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και πλήθος πιστών από την ευρύτερη περιοχή που ανηφόρισαν στο φιλόξενο όρος του Βερμίου για να προσκυνήσουν την θαυματουργό Ιερά Εικόνα της «Κυράς» του Πόντου, της Παναγίας της Σουμελιώτισσας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Χαίρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος, Χαίρε τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος».

Τετάρτη Παρασκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί οἱ ψυχές τῶν εὐλαβῶν τέκνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στρέφονται καί πάλι μέ συγκίνηση πρὸς τὴ σεπτὴ μορφή της καί ἀσπάζονται μέ εὐλάβεια τίς ἱερές της εἰκόνες ἀπευθύνοντάς της τὰ ὀλοκάρδια «χαίρε».

Τετάρτη Παρασκευή τῶν Νηστειῶν, καί ἀπόψε, ἀπὸ τό ἱερό αὐτό κατοικητήριο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἀπὸ τό περικαλλές παλάτιό της, τό ὁποῖο ἐπύργωσε ἡ ἀγάπη καί ἡ εὐσέβεια τῶν προσφιλῶν τέκνων της, τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ποντίων, ἀπὸ τό ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελά, στίς πλαγιές τοῦ Βερμίου, ἐνώνουμε τὴ φωνή μας μέ τίς φωνές ἑκατομμυρίων Ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι σέ ὅλα τὰ μήκη καί τὰ πλάτη τοῦ κόσμου ἀπευθύνουν τὰ «χαίρε» τοῦ ἱεροῦ ποιητοῦ τοῦ Ἁκαθίστου Ὑμνου πρὸς τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καί τὴν Ἀνύμφευτο Νύμφη, πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, τὴν Κεχαριτωμένη καί Παντάνασσα.

Μαζί τους και έμεις αναπέμψαμε στην Παναγία μητέρα μας, ενώπιον της ιστορικής και θαυματουργού και χαριτοβρύτου εικόνας της Παναγίας Σουμελά, από τά μύχια της ψυχής μας την εύχαριστία και τη δοξολογία μας, γιατί ποτέ δεν έπαυσε να είναι για έμάς «της Έκκλησίας ὁ ασάλευτος πύργος» και «της βασιλείας τό απόρθητον τείχος», ὅπως μαρτυροῦν τά ἀναρίθμητα θαύματά της και οἱ ἀπειράριθμες σωστικές ἐπεμβάσεις της στή ζωή τοῦ καθενός μας, στή ζωή της Έκκλησίας μας και στή ζωή τοῦ εὐσεβοῦς Ἔθνους μας· ποτέ δεν έπαυσε να είναι ασάλευτος πύργος για χάρη τῶν πατέρων και τῶν μητέρων μας, οἱ ὁποῖοι στίς ἐσχατιές τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στόν μακρινό Πόντο, ἀγωνιζόταν για αἰῶνες να κρατοῦν τίς Θερμοπύλες της πίστεως και τοῦ Γένους· ποτέ δεν έπαυσε να είναι τό απόρθητο τείχος πού μᾶς προστάτευε ὄχι μόνο ἀπό τίς βαρβαρικές προσβολές και ἐπιθέσεις ἀλλά και ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπό τίς προσβολές τοῦ πονηροῦ, πού προσπαθοῦσαν να πληγώσουν την ψυχή μας και να την νεκρώσουν εἰς θάνατον.

Ἄς μήν νομίσουμε ὅμως ὅτι ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν παρελθόν. Ἄς μήν θεωρήσουμε ὅτι ἡ μαρτυρία της ιστορίας και οἱ ἐμπειρίες τῶν πατέρων μας ἔχουν μόνο συναισθηματική ἀξία στήν ἐποχή μας, σέ μία ἐποχή πού οἱ ἐπιθέσεις και οἱ πόλεμοι ἔχουν ἄλλη μορφή ἀλλά ἀνάλογες τραγικές συνέπειες.

Ὅλοι δυστυχῶς παρακολουθοῦμε στίς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεών μας και στό διαδίκτυο τή φρίκη τοῦ πολέμου και ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι δεν είναι ὁ ὁμόνος. Γιατί ἐκτός ἀπό τούς πολέμους πού γίνονται στό ὄνομα της ἀσφαλείας, τῶν οἰκονομικῶν και ἄλλων συμφερόντων, τῶν ἰδεολογικῶν και θρησκευτικῶν ἀντιπαραθέσεων, ὑπάρχουν και ἄλλοι πόλεμοι, σιωπηλοί και ὕπουλοι, ἐξίσου καταστροφικοί για τούς ἀνθρώπους, για τή ζωή τους και την ψυχή τους. Είναι οἱ ἐπιθέσεις και οἱ προσβολές ἐναντίον της Έκκλησίας και της πίστεως ἀπό ἐκείνους πού ἐνοχλοῦνται ἢ ἐλέγχονται ἀπό την παρουσία τους.

Είναι ή προσπάθεια νά έπικρατήσσει ή άποψη ότι όλα έπιτρέποντα,ι και ό άνθρωπος είναι έλεύθερος νά κάνει ό,τι θέλει και όπως τό θέλει, χωρίς νά λαμβάνει ύπόψη του τούς άλλους άνθρωπους γύρω του.

Είναι ή προσπάθεια πού γίνεται νά έκθεμελιωθούν άρχές παραδοσιακές και άξιες ήθικές στό όνομα τής δήθεν έλευθερίας και του δήθεν έκσυγχρονισμού, μία προσπάθεια πού τείνει συχνά νά μετατρέψει τήν ανθρώπινη κοινωνία σέ ζούγκλα και τήν ανθρώπινη ζωή σέ κόλαση.

Είναι ή στάση κάποιων άπέναντι στην άξία τής ζωής, στην άξία του ανθρώπινου προσώπου ως εικόνας του Θεού, πού τούς οδηγεί στις βιαιότητες και τις κακοποιητικές συμπεριφορές, οι όποιες δυστυχώς αύξηθήκαν και πληθύνθηκαν στις ήμέρες μας.

Άς μήν ξεχνοϋμε όμως ότι έναντι όλων αυτών δέν είμαστε μόνοι, δέν είμαστε χωρίς βοήθεια, δέν είμαστε άπροστάτευτοι και άφύλακτοι. Η Ύπεραγία Θεοτόκος, πρός τήν όποία άπευθυνθήκαμε άπόψε, για νά τήν ύμνήσουμε και νά τήν δοξολογήσουμε, για νά έμπιστευθοϋμε στή μητρική άγάπη και ισχύ της τις άνησυχίες και τούς φόβους μας, τις άγωνίες και τά προβλήματά μας, τήν άπογοήτευση και τή θλίψη μας για όσα συμβαίνουν γύρω μας, αλλά και για νά

ἐπικαλεσθοῦμε τή βοήθεια καί τήν προστασία της, δέν ἔπαυσε ποτέ νά εἶναι γιά τά πιστά τέκνα της ἡ ταχινή βοήθεια, νά εἶναι ἡ ἀκαταίσχυνη προστασία τῶν χριστιανῶν, νά εἶναι «τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος» καί «τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος», ὅπως ψάλαμε ἀπόψε στήν τέταρτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν της.

Εἶναι παροῦσα ἡ Κυρία Θεοτόκος, γιά νά προστατεύει καί τήν Ἐκκλησία καί τήν πατρίδα μας καί τό Ἔθνος μας καί τόν κόσμο ὀλόκληρο, ἐφόσον καταφεύγουμε στή δική κραταιά δύναμη καί προστασία, ἐφόσον δέν ἀπομακρυνόμεθα ἀπό τή χάρη της πού ὡς ἀσάλευτος πύργος καί ὡς ἀπόρθητον τεῖχος μᾶς καλύπτει καί μᾶς προφυλάττει ἀπό ὅποιονδήποτε ἐχθρό.

Ἄς μένουμε πάντοτε κοντά της καί ἄς τήν παρακαλοῦμε πάντοτε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στή δύναμη τοῦ Υἱοῦ της καί στή δική της μητρική δύναμη καί ἰσχύ. Καί νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ χάρη της θά μᾶς συνοδεύει καί θά μᾶς σκεπάζει, ὅπως σκέπαζε τούς πατέρες μας στόν Πόντο καί ὅπου ἄλλοῦ, πού τήν εὐλαβοῦντο καί τιμοῦσαν τίς ἱερές καί θαυματουργές της εἰκόνες, καί θά ἀπομακρύνει κάθε δυσκολία καί κάθε πειρασμό.

Αὐτό εὐχόμεθα καί ἐμεῖς ταπεινά καί ἀπό καρδίας ἐνώπιον τῆς ἱστορικήs καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Κυρίας τοῦ Πόντου, τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, γιά ὅλους τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές της καί γιά ὅλους τούς εὐσεβεῖς ἀκροατές τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν μέσα ἀπό τή συχνότητα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν ὁποῖο καί εὐχαριστοῦμε θερμά, γιὰτί ἀπόψε μετέφερε τήν Παναγία τοῦ Πόντου ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο τῆς Ἡμαθίας σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς καί τοῦ κόσμου καί ἔδωσε τή δυνατότητα σέ ὅλα τά παιδιά της καί ἰδιαιτέρως στόν Ποντιακό Ἑλληνισμό ὅπου γῆς νά αἰσθανθοῦν τή θαλπωρή τῆς χάριτός της.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τήν Παναγία μας ὡς τεῖχος καί ὡς πύργο γιά νά μᾶς διαφυλάττει πάντοτε. Ἀμήν.

